

Република Србија
УПРАВНИ СУД
24 Уж. 12/22
11.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Богдановић, председника већа, Миње Бикицки и Маје Панић, чланова већа, са судским саветником Аном Ковачевић, као записничарем, решавајући о жалби Саше Радуловића из Београда, законског заступника званичног организатора референдумске кампање - Удружења СУВЕРЕНИСТИ, са седиштем у Београду, Нушићева 27, против решења Републичке изборне комисије 02 број: 014-433/22 од 06.02.2022. године, у предмету референдума, у нејавној седници већа одржаној дана 11.02.2022. године у 14,00 часова, донео је

ПРЕСУДУ

Жалба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Ожалбеним решењем одбијен је, као неоснован, приговор жалиоца поднет против Извештаја о укупним резултатима републичког референдума ради потврђивања Акта о промени Устава Републике Србије 02 број: 014-433/22 од 04.02.2022. године.

У жалби, поднетој преко Републичке изборне комисије дана 11.02.2022. године у 08,55 часова, која је достављена Управном суду дана 11.02.2022. године у 12,17 часова, жалилац побија законитост ожалбеног решења са свих законских разлога. Позива се на одредбу члана 203. став 8. Устава Републике Србије и указује да је акт о промени Устава усвојила Народна скупштина дана 30.11.2021. године, а да је Уставом прописан рок за изјашњавање грађана протекао дана 29.01.2022. године. Наглашава да је на гласачком месту број 59 у ГО Вождовац у Београду, дана 02.02.2022. године,

спроведено гласање, што значи да референдум није окончан у предвиђеном року, па Републичка изборна комисија није могла донети Извештај о укупним резултатима републичког референдума. По мишљењу жалиоца, образложење ожалбеног решења је контрадикторно са изреком истог, јер се на страни 4. тог решења констатује да је Комисија дужна да спроведе референдумски поступак у роковима и по поступку утврђеним одговарајућим законским прописима и Одлуком Народне скупштине о расписивању републичког референдума, а чињеница је да је рок за изјашњавање, који је прописан Уставом, протекао и да изјашњавање свих грађана Републике Србије у том року није спроведено. Сматра да је образложење ожалбеног решења о смислу и домашају одредбе члана 203. став 8. Устава Републике Србије, у погледу рока за изјашњавање грађана на референдуму, нејасно и неосновано у целисти, будући да је та одредба јасна и прецизна и не оставља простор за било које друго тумачење. Предлаже да суд усвоји жалбу, укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање или да преиначи побијано решење и усвоји приговор жалиоца као основан и поништи Извештај о укупним резултатима републичког референдума ради потврђивања Акта о промени Устава Републике Србије, 02 број: 014-433/22 од 04.02.2022. године.

Републичка изборна комисија је дана 11.02.2022. године у 12,17 часова доставила Управном суду жалбу са списима, без образложеног одговора на жалбу.

Одлучујући о поднетој жалби, која је дозвољена, благовремена и изјављена од овлашћеног лица, на основу одредбе чл. 73. Закона о референдуму и народној иницијативи (“Службени гласник РС”, бр. 111/21 и 119/21), по оцени навода жалбе, ожалбеног решења и списка предмета, Управни суд је нашао да је жалба неоснована.

Из списка предмета и образложења ожалбеног решења произлази да је жалилац дана 06.02.2022. године у 17,40 часова поднео приговор Републичкој изборној комисији против Извештаја о укупним резултатима републичког референдума ради потврђивања Акта о промени Устава Републике Србије, 02 број: 014-433/22 од 04.02.2022. године, који је Републичка изборна комисија утврдила и објавила дана 04.02.2022. године у 21,00 час. У приговору је навео да је подносилац приговора законски заступник званичног организатора референдумске кампање, а како се приговором указује на кршење Устава, то је исти, баш као и сваки грађанин Републике Србије, активно легитимисан за изјављивање приговора, јер се приговором указује на кршење највишег правног акта у држави. Позвао се на одредбу члана 203. став 8. Устава Републике Србије, указујући да је Акт о промени Устава усвојила Народна скупштина дана 30.11.2021. године, па је прописани рок за изјашњавање грађана протекао дана 29.01.2022. године, што значи да референдум није окончан у предвиђеном року, јер је на гласачком месту број 59 у ГО Вождовац у Београду дана 02.02.2022. године спроведено гласање. Налазећи да је наведени извештај у супротности са Уставом Републике Србије, предложио је да Републичка изборна комисија усвоји приговор и поништи наведени извештај. Решавајући по наведеном приговору Републичка изборна комисија је донела ожалбено решење, којим је приговор одбила, истичући да је на 43. седници, одржаној 04.02.2022. године, на основу чланова 19., 21. став 1. тачка 7) и 79. Закона о референдуму и народној иницијативи, сходно члану 85. и 90. став 3. Закона о избору народних посланика, утврдила Извештај о

укупним резултатима републичког референдума ради потврђивања Акта о промени Устава Републике Србије 02 број 014-433/22 (“Службени гласник РС” број 13/22). Позивајући се на одредбе чланова 41. став 1., 72. став 1. и 79. став 1. Закона о референдуму и народној иницијативи, као и на члан 90. став 3. Закона о избору народних посланика, Републичка изборна комисија је закључила да је у свему поступила у складу са важећим законским прописима у погледу утврђивања резултата републичког референдума ради потврђивања Акта о промени Устава Републике Србије, одржаног 16.01.2022. године и поновљеног на 9 гласачких места 23.01.2022. године и на 1 гласачком месту 02.02.2022. године, па је оспорени извештај правилно донет по окончању поновног гласања на гласачком месту број 59 у градској општини Вождовац у Београду и у законском року, по добијању последњег извештаја надлежне поткомисије о резултатима гласања на републичком референдуму на територији градске општине Вождовац у Београду.

Одредбом члана 71. Закона о референдуму и народној иницијативи прописано је да грађанин може поднети приговор надлежној комисији у року од 48 сати од затварања гласачког места на коме је уписан у бирачки списак, ако га је гласачки одбор неосновано спречио да гласа или му је на гласачком месту повређено право на слободно и тајно гласање (став 1.). Овлашћени предлагач, односно његов представник, и сваки народни посланик, посланик односно одборник у зависности од територије за коју је референдум расписан, има право да у року од 48 сати од тренутка кад је донета одлука, односно извршена радња или учињен пропуст надлежне комисије, гласачког одбора или поткомисије, поднесе приговор надлежној комисији ако сматра да су тиме учињене неправилности у спровођењу референдума (став 2.). У случају спровођења референдума о промени Устава, право на подношење приговора има и овлашћени предлагач промене Устава који је предложио промену Устава поводом које је расписан референдум (став 3.).

Код оваквог чињеничног и правног стања ствари, Управни суд налази да ожалбеним решењем није повређен закон на штету жалиоца. Наиме, жалилац је поднео приговор против Извештаја о укупним резултатима републичког референдума ради потврђивања Акта о промени Устава Републике Србије, 02 број: 014-433/22 од 04.02.2022. године као законски заступник званичног организатора референдумске кампање-Удружења СУВЕРЕНИСТИ, наводећи да је, као и сваки грађанин Републике Србије, активно легитимисан за изјављивање приговора, јер је приговором указао на кршење највишег правног акта у држави. Међутим, по оцени суда, жалилац није активно легитимисан за подношење приговора. Ово стога што цитираном одредбом члана 71. Закона о референдуму и народној иницијативи законски заступник званичног организатора референдумске кампање није лице у чију корист је установљена заштита права у спровођењу референдума подношењем приговора надлежној комисији, а као грађанин је могао да поднесе приговор само ако га је гласачки одбор неосновано спречио да гласа или му је на гласачком месту повређено право на слободно и тајно гласање. Сагласно наведеном, Републичка изборна комисија је требало да поднети приговор одбаци као поднет од неовлашћеног лица, али тиме што је приговор жалиоца одбила, уместо да га одбаци, није повредила закон на његову штету.

Имајући у виду да жалилац није био легитимисан за подношење приговора, Управни суд није ценио наводе жалбе, који су поновљени наводи приговора

и који су оцењени у ожалбеном решењу.

Управни суд је имао у виду захтев жалиоца да суд донесе одлуку у спору пуне јурисдикције, али је нашао да за овакав начин одлучивања нису испуњени услови, будући да је жалба одбијена.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 1. и 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), која се сходно примењује на основу одредбе члана 76. Закона о референдуму и народној иницијативи, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 11.02.2022. године у 14,00 часова, 24 Уж. 12/22

Записничар
Ана Ковачевић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Богдановић, с.р.

СС/ОИ